

عنوان مقاله:

نقش تقصیر و رابطه سببیت در مسیولیت مدنی و مسیولیت کیفری

محل انتشار:

اولین همایش ملی ارتقاء نظام مسیولیت مدنی در حقوق ایران چالش ها و راهکارها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی حنیفه - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه بوعلی سینا و کارآموز قضایی

نبی دهقان - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی و کارآموز قضایی

رضا موسوی آزاده - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علامه طباطبایی و کارآموز قضایی

خلاصه مقاله:

علیرغم تعریف واحد از تقصیر توسط مقنن و حقوقدانان؛ جایگاه تقصیر در نظام های مسیولیت مدنی و کیفری اقتضاء برخورد های متفاوتی از آن را دارد که در مسیولیت مدنی با وجود اینکه فقهای متقدم اعتقاد به رکن بودن آن در فعل زیان بار داشته اند، در نظر مقنن و اکثر حقوقدانان و فقهای متاخر صرفا برای احراز رابطه سببیت کاربرد دارد به همین جهت اثبات عدم تقصیر اصولا باعث زوال مسیولیت نمی شود و متعهد صرفا با اثبات فقدان رابطه سببیت می تواند از مسیولیت رهایی یابد؛ اما در مسیولیت کیفری تقصیر جزایی، رکن اصلی عنصر روانی جرایم غیر عمدی است که این نوع تقصیر شامل بی احتیاطی و بی مبلاتیاست و در این میان رابطه سببیت عنصر حیاتی و اصلی مسیولیت مدنی و کیفری و نقطه اشتراک این دو نوع مسیولیت است. بگونه ای که بدون اثبات آن هیچیک از دو نوع مسیولیت قابل تحقق نمی باشد. با این وجود رابطه استناد در این دو قلمرو تفاوت های اساسی داشته و در هر حوزه باید با نگرش مخصوص به خود به آن پرداخت. روش پژوهش حاضر توصیفی-تحلیلی و روش جمع آوری مطالب آن کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

تقصیر، رابطه سببیت، مسیولیت مدنی، مسیولیت کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

<https://civilica.com/doc/832569>

